

V letošním roce jsem dal ještě jeden výlet do "sklepa" do Nechor. Původní počet účastníků 15 se smrškl těsně před odjezdem na šest. Klasika. Vezli jsme necelé 4 kg smažených řízků, dvě velké obložené misky a 2 kila škvarkové pomazánky. V pátek jsme dorazili 2 auty pozdě večer, ale o to později jsme šli spát, po třetí ráno. Na sobotu byl plánovaný výlet do Hodonína, ale vzhledem k tomu, že jsme se probrali před polednem, nebyl už čas. Ujedli jsme jednu přepravku řízků a šli jsme jídlo rozchodit procházkou do vinic. Vrátili jsme se do obce a začal průzkum toho, kde nám nalejou. Před jedním sklepem vařili prdelačku, ale ještě nebyla hotová, proto jsme ochutnali docela dobré červené, které nás nakoplo a my pokračovali dál. Vesnice byla skoro liduprázdná, ale podařilo se nám odlapit jednu duši, která nás vzala "na chvíli" do sklepa.

Zde už popíjela grupa, na kterou jsme občas ve vesnici narazili a která tu už seděla notně unavená. Dvacet devět vzorků přes vína Chorvat až po Sylvánské, od ročníku 1989, po letošní. Byly to dobré směsky. Nakoupili jsme pár petek. Litř v průměru za 60,- Kč. V dalším sklepě jsme se dozvěděli, že tento vinař má přezdívku "chemik". No, tolik odrůd vína v jednom sklepě jsem ještě nezažil. Vrátili jsme se na základnu, kde jsme dali řízky, ostatní šli na prdelačku a já dal řeč s majitelem našeho sklepa, jeho kamarádem plus s malířem, který vedle maloval průčelí. Malíř tvrdil, že jde na pokec na půl hodiny, nakonec s námi dřepěl přes dvě hodiny a žral řízky jak zavalený horník. Měl podobné frky jako Ostravak Ostravski, ale nebyl to on. Nakonec jsme na druhý den zjistili, že ho tu vlastně nikdo nezná. V jedenáct večer šli všichni na kutě a já se sám věnoval zbytku v demižonu, nad kterým jsem zvítězil po půlnoci. Do rána byla naproti hlučná zábava, ale tu jsem nevnímal. Začalo pršet a ráno opět foukalo, bylo ale slunečno. Ráno jsme se zabalili, poplatili ubytko 300,- Kč/os i s ochutnávkou za den a jelo se domů.